

Mẹ

Thiếu Kỳ

Mẹ thường ngồi một mình trong phòng khách, ôm chiếc hộp sắt và lẩm bầm điều gì đó một mình. Nhìn thấy anh hoặc con dâu, bà chỉ khẽ cười. Anh hỏi mẹ đang nói gì vậy thì bà trả lời: “*Mẹ có nói gì đâu!*” Vợ anh phàn nàn: “*Em sợ cái cảnh này quá!*” Thậm chí có những đêm, vợ anh dậy đi vệ sinh, bất chợt nhìn thấy một cái bóng đen đen trong phòng khách, cô sợ đến nỗi hồn bay phách lạc. Đúng lúc đó anh cũng tỉnh dậy ra bật điện, thấy mẹ đang ngồi đó không nói năng gì. Anh hỏi: “*Mẹ, sao mẹ lại ngồi đây thế?*” Bà đứng dậy, lắc đầu, đến bản thân bà cũng không biết vì sao mình lại ngồi đây. Quay về phòng, vợ anh giận dỗi: “*Ngày nào cũng như thế này thì làm sao mà sống nổi đây.*” Nói xong, cô khuyên anh: “*Hay chúng ta gửi mẹ vào viện dưỡng lão đi, trong đó có nhiều người già, mẹ cũng có thêm bạn. Còn vợ chồng mình một tuần vào thăm mẹ một lần, như vậy cũng không thể coi là bất hiếu.*”

Mẹ (Ảnh chụp VCH)

Anh lắc đầu, thờ dãi. Quyết định thế nào cũng không xong. Từ nhỏ anh đã mồ côi cha, chỉ có mẹ một mình tàn tảo nuôi anh nên người. Anh nhớ khi ấy có rất nhiều người đến mai mối, khuyên mẹ nên đi bước nữa, và đó đều là những chú tương xứng với mẹ. Nhưng mẹ nhất quyết cự tuyệt, mẹ sợ rằng lấy người khác rồi anh sẽ chịu ảm ức. Mẹ hàng ngày bán rau kiếm cơm nuôi anh, một đời ngâm đắng nuốt cay, chặng đường vô vàn gian nan khó bước. Rồi mẹ cũng nuôi anh học đến đại học, dạy anh thành trang nam tử, cho anh kỹ năng phần đấu trong sự nghiệp. Đến nay mẹ vẫn chưa được hưởng ngày vui nào trọn vẹn, vậy mà anh lại nhẫn tâm để mẹ vào viện dưỡng lão sao? Vợ anh thấy chồng không nói gì thì tỏ ra không hài lòng và quay mặt đi.

Hôm sau khi nấu cơm, bà lại để xảy ra chuyện. Đáng lẽ cơm đã chín, bà lại ấn nút nấu thêm một lần nữa, kết quả cả nồi cơm cháy đen thui. Vợ anh vừa nhìn nồi cơm vừa trách: “*Mẹ, sao mẹ lại ấn nút hai lần?*” Bà nín nhịn hồi lâu, cuối cùng nói một câu: “*Mẹ quên.*” Lần khác, mẹ ra ngoài, khi về thì vào nhầm nhà, may mà người ta đưa về. Sự việc này sau khi xảy ra nhiều lần, trong tâm anh cũng bắt đầu dao động. Anh nghĩ: “*Hay cứ để mẹ vào viện dưỡng lão xem sao, có khi sẽ tốt hơn cho mẹ, trong đó nhiều người già, mẹ sẽ không còn cô đơn nữa...*”

Hôm đó, nhân lúc tâm trạng của mẹ vui vẻ, anh bèn nói ra điều anh suy nghĩ trong lòng. Mẹ ngồi lặng thinh, không nói lời nào. Vợ anh ngồi bên, được thể nói: “*Mẹ, mẹ đến đó rồi, nếu thực sự không quen, thì chúng con lại đón mẹ về mà.*” Bà thờ dãi gật đầu, đứng lên thu dọn, đồ đạc được chuẩn bị cũng rất đơn giản. Bà còn mang theo chiếc hộp sắt, trên đó có một chiếc khóa nhỏ. Mẹ ôm chặt nó vào lòng. Vợ anh nói: “*Mẹ, để nó ở nhà đi.*” Bà đáp: “*Không, mẹ phải mang nó theo!*”

Sau khi mắc bệnh thì cái gì mẹ cũng quên. Chỉ có chiếc hộp sắt là không lúc nào bà quên mang theo bên mình. Vợ hỏi anh ra, chỉ vào trán hỏi: “*Anh có ngốc không? Có biết cái gì trong hộp không?*” Anh lắc đầu, từ trước tới giờ anh thấy mẹ luôn coi chiếc hộp đó như một bảo vật, anh chỉ biết có vậy thôi. Vợ anh nói: “*Cả đời người, ai chả có một bảo vật, hay chút tiền vàng trong tay. Trong chiếc hộp của mẹ chắc chắn là những thứ đó.*” Anh vừa nghe vậy, tự nhiên thấy động lòng.

Anh biết, nhà ngoại anh trước kia là địa chủ giàu có. Nếu thực sự trong hộp có thứ gì đáng giá, mẹ mang theo rồi bị mất hay bị kẻ trộm lấy thì thật đáng tiếc. Cho nên anh đưa tay ra nói: “*Mẹ, đưa hộp đây con xem được không?*” Bà lắc đầu, giữ khư khư, quyết không đưa cho anh. Vợ anh nhìn thấy vậy thì lẩm bầm vài câu. Hôm đó vợ chồng anh không đưa mẹ đi. Đến đêm khi mẹ đã ngủ say, anh và vợ mới nhẹ nhàng mở hộp ra, bất chợt anh nhìn thấy vật trong đó mà tuôn trào nước mắt. Hôm sau, họ cũng không đưa mẹ đến viện dưỡng lão, và kể từ đó về sau họ cũng không bao giờ nhắc đến chuyện đó nữa. Trong chiếc hộp sắt không phải cất giữ tiền, cũng không phải vàng, mà là một nhúm tóc tơ và vài chiếc răng sữa. Bên trong còn có một tờ giấy ghi lại thời gian anh thay răng và lần đầu tiên cắt tóc. Ở quê anh có một phong tục, đó là răng sữa và tóc tơ của con cái thì không được phép vứt đi mất, nếu không đứa trẻ đó sẽ bị chết yểu...

Thiếu Kỳ